



ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 61

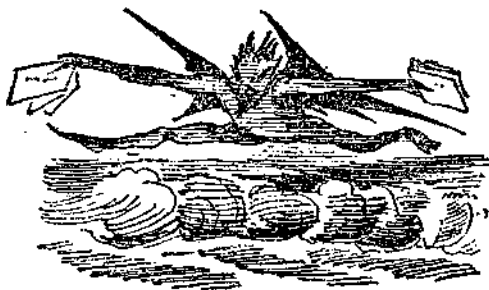
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἑσπερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος. Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος: κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 44 Μαρτίου 1876.



Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Τὴν καταφορὰν ὑμῶν κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πύρρα εἰς θέσιν καθηγητοῦ συγχωρήσατέ με νὰ εὐρω, ἂν ὄχι ἄδικον, τοῦλάχιστον ὑπερβολικὴν. Ταῦτα λέγων δὲν ἐννοῶ νὰ ὑπερασπίσω οὔτε τὰς ἀπολύτους ὀνομαστικὰς, οὔτε τὴν θεραπείαν τῆς φιλοζήτης δι' εὐχῶν εἰς τὸν Ἅγιον Τρόφωνα, οὔτε τὰ δλοκαυτώματα καθούρων, οὔτε τὴν διὰ θαύματος θεραπείαν ὑπουργικοῦ νεανίσκου, οὔτε ἄλλην τινὰ τῶν ἐρευρέσεων, αἰτινες καθιστῶσι τὸν ἀξιότιμον κ. Πύρραν ἰατροφιλόσοφον μοναδικόν. Ἀπ' ἐναντίας πληρέστατα συμφωνῶ μεθ' ὑμῶν ὅτι τὰ ἀνωτέρω προσόντα ἀρμόζουσιν εἰς Χαλδαῖον μάντιν ἢ τὰς στρίγλας τοῦ Μαχέθ, πολὺ περισσώτερον ἢ εἰς καθηγητὴν πανεπιστημίου τοῦ λήγοντος δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὡς ἐκ τούτου δὲν διστάζω νὰ ὁμολογήσω ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ σχολὴ καὶ ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦσαν ἐν τῷ δικαίῳ αὐτῶν φωνάζουσαι ὡς ἐκδερόμενοι βαθρακοί. Παρὰ τοῦ «Ἀ-

σμοδαίου» ἔμως, τοῦ ἔχοντος τὴν δύναμιν νὰ ἀρχειρῇ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ νὰ βλέπῃ τί γίνεται ὑπ' αὐτὰς, ἐδικαιοῦμην νὰ περιμένω ἐπιεικεστέραν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργικοῦ ὀλισθήματος, ἢ τοῦλάχιστον τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν πταίσαντα τοῦ εὐεργετήματος τῶν *circumstances atténuantes* ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἐξηγηθῶ σαφέστερον χωρὶς νὰ ὑπερπηδήσω τὰ ὅρια τῆς ἐχευθείας, θέλω μεταχειρισθῆ τὸ σύστημα τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Ζωχιοῦ, καταφεύγων εἰς τὰ ἀνέκδοτα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας. Ὅτι ἡ πατρίς τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ὅπως σήμερον πρωθυπουργός, οὕτω παρήγαγε τὸ πάλαι μεγάλου βασιλεῖς καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Ἀγησίλον, τοῦτο γνωρίζετε βεβαίως. Μάθετε ἀκόμη ὅτι τὸν κλεινὸν ἄνακτα τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Ἀθηναῖος πρεσβευτῆς συνέλαβεν ἡμέραν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας του συμπιέζοντα μετὰ τοῦ τεκνίου του, ἔχοντα δηλαδὴ βράβδον μετὰ τῶν σκελῶν του καὶ τρέχοντα οὕτω ἐριππον ἐπ' αὐτῆς πλησίον τοῦ παιδός. Τὸ θέαμα τῆς τοιαύτης τοῦ ἥρωος ἐνασχολήσεως ἐπροξένησε μεγάλην, ὡς ἦτον ἐπόμενον, τῷ πρεσβευτῇ ἰλαρότητα. Ἄλλ' ὁ Ἀγησίλαος, ἀφοῦ ἐρωτήσας τὸν ξένον ἔμαθεν ὅτι δὲν ἔχει τέκνα, εἶπεν αὐτῷ «Ἄν ἦσο πατήρ δὲν ἠθέλεις εἶρει τὴν ἱσπασίαν μου γελῶσαι».

Συγχωρήσατέ με μετὰ τοῦτο νὰ παρατηρήσω καὶ εἰς ὑμᾶς, κ. Ἀσμοδαῖε, ὅτι, ἂν εἴχετε γυναικα, δὲν ἠθέλετε εὐρεῖ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πύρρα, γινόμενον ὅπως ἐγένετο, τοσοῦτον τερατώδη τὸν δὲ διορίσαντα αὐτὸν ἠθέλετε νομίσει ἄξιον μᾶλλον οἰκτίρμονος συμπαιδείας ἢ ἀσπλάγγχου καταφορᾶς. Πάντες τοῦ κόσμου οἱ μι-

γάλοι φιλόσοφοι και ποιηταί είναι σύμφωνοι περί τούτου: ως απόδειξιν αρκούμαι να συστήσω εις υμάς να μελετήσατε το κατωτέρω εκχρηστικώτατον τετραστίχον ενός φίλου σας εθνικού ποιητού,

Είδα πάλαιος σίφωνα, είδα γυναίκα ζάλη,
Κι' αν δεν φοβήθηκα ποτέ μη δε βρεθῆ ἀκρογιάλι
Σ' τὸ κατῆ που κινδύνους, ποιῆς ὅκ βρεθῆ λιμῶνας;
Να δέγεται τὸν σύζυγον, όταν τὸν τρώῃ χειμῶνας;

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔγραψα πρὸς υμάς ἵνα σὰς πείσω ὅτι ἄνθρωπος ἄγκυρος πραγματευόμενος τοιαῦτα ζητήματα, ὁμοιάζει τυρλὸν ὁμιλοῦντα περὶ χρωμάτων.

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΑΓΑΘΩΝ ΣΥΖΕΥΓΜΕΝΟΣ.



Δεινὴ κατ' αὐτὰς συγκροτεῖται μάχη μεταξὺ τῶν Κουμουνδοροζαμιστῶν καὶ τῶν Πέμπτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβρίπτουσι κατ' ἀλλήλων ὡς βόμβας τὰ ἐκατέρωθεν διορισθέντα εἰς δημοσίας θέσεις κτήνη. Οἱ Πέμπτοι πυροβολοῦσι Γαρδελίνους, Πύρλας, Παγκράτας καὶ Καραμάνους, οἱ δὲ ὑπουργικοὶ ἀποκρίνονται διὰ Κλαδάων καὶ Βλακοπούλων. Οἱ ὄπαδοὶ τοῦ κ. Δεληγιέρῃ ἀπέχουσι τοῦ ἀγῶνος, φοβούμενοι μὴ ῥιφθῆ κατ' αὐτῶν ὁ κ. Βῆκος, ἱκανὸς διὰ τοῦ ὄγκου του ὀλόκληρον τὸ κόμμα νὰ πλακώσῃ, πρὸ πάντων ἂν γίνῃ χρεῖς αὐτοῦ μετὰ τὸ γεῦμά του.

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπισκοπῶν ὁ Ἄσμοδαῖος, σκέπτεται μετὰ τινος μελαγχολίας πόσον ὑπέροχον καὶ ἀκαταμάχητον ἦθελεν εἶναι τὸ κόμμα ἐκεῖνο, τὸ μὴ προμηθεύσαν οὐδενὸς εἶδους τοιαῦτα πολεμοφόδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους του.

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Πετροπόλεως» ἀναγινώσκωμεν τὸ ἑξῆς. «Ἡ σύστασις πρεσβειῶν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς «Εὐρώπης ἀπεφασίσθη ἐν Κίνα δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ μηνῶν. Ἡ ἀποστολὴ ὅμως «τῶν πρέσβων ἀναβάλλεται, μὴ εὐρυσκομένων τῶν καταλλήλων προσώπων». Τοῦτο ἔχει καὶ ἡ Ἑλλάς κοινὸν μὲ τὴν Κίνα, ὡς τὸ θηρειαγὸν τάληρον μὲ τὴν Ἀβουσαιίαν.

Ἐπιβρίπτουσι πράγματά τινα τοσοῦτον καθ' ἑαυτὰ ἐμφαντικὰ καὶ νόστιμα, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα προσθήκης εἰς ταῦτα σατυρικοῦ ἔλατος εἶναι ἐπίσης ματαία ὅσον «to add fresh perfume to the violet» ἤτοι τὸ «προσθεῖν γλυκὸν ἄρωμα εἰς τὸ ἴον», ὡς ἔλεγεν ὁ Σαίξπηρος. Τοιοῦτόν τι ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ παρρησία τοῦ Ἀγ. Πατρῶν Ἀθερκίου, ὅστις ἀπέστεινε τῷ φίλῳ του κ. Πατρινῷ ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίους, ἐν ᾗ ὑπῆρχε ἡ ἀκόλουθος φράσις: «Ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁρκίζομαι ὅτι δὲν ἐδόθησαν χρήματα διὰ τὸν διορισμὸν μου εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πατρῶν.» Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος ὁμολόγει ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὅτι ἐδόθησαν χρήματα, ἤτοι ὅτι ἐν γνώσει καὶ πεποιθήσει ἐψευδόρηκεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Καὶ ἔπειτα ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἄνθρωποι ἰσχυριζόμενοι ὅτι οἱ ἡμέτεροι παπάδες εἶναι ἱερεῖς, καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνοι!

Οἱ Αἰγύπτιοι ἔχουσι Νειλόμετρον ἂν ἐζητοῦμεν ἡμεῖς ἠθεομέτρον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῆς ἡμέτερας ἠθικότητος, νομίζομεν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐργαλεῖον ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῆ ἐπίτηδες διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὅπως τὸ δι' οἶνοπνεύματος θερμομέτρον διὰ τὰς πολικὰς χώρας, ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶναι χαμηλοτέρα τῆς βευστότητος τοῦ ὑδραργύρου.

Καὶ τοὶ δὲν καταλεγόμεθα μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν τοῦ κ. Κροκιδᾶ, ὅπως δὴποτε ἕμως πιστεύομεν ὅτι ἡ «Παλιγγενεσία» ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἀσπλάγγου εἰρωνείας παραβάλλουσα τὸ ὕψος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ Ξενοφῶντος.

Ἡ ἐφημερίς «Ἄαδς» γράφει ἐνίοτε καὶ σωστά τινα πράγματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάνωσι ταῦτα τὴν ἀξίαν των διερχόμενα διὰ τοιαύτης σάλπιγγος, ἔπρεπε ὁ κ. συντάκτης νὰ προτάσῃ ὅλων του τῶν ἄρθρων τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο προοίμιον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἱεροκήρυκος «Τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά, ἴ ἀκούετε τί σὰς λέγω, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐξετάζετε οὐτε τίς εἶμαι οὐτε τί κάμνω.»

Ἄφου τὸ ὑπουργεῖον ἐκρινεν εὐλογον νὰ ἐξαλειφῇ ἀπὸ τῆς σημαίας του τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ σύμβολον «Ἀποκέντρωσις», πολλοὺς κατεβάλομεν κόπους ἵνα ἀνακαλύψωμεν διὰ τίνος ἄλλου τὸ ἀντικατέστησε, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπετύχομεν ὁδηγούμενοι, ἐκ τῶν καθεκάστη ἐν Ἀθήναις, Δαφνίῳ καὶ Παλαιῷ Φαλήρῳ τελετῶν. Ἡ Ἀποκέντρωσις ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ ῥητοῦ «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αἴριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν.»

ΘΕΟΤΟΥΜΠΕΣ



«Ἡ διδασκαλία τῆς διαφορᾶς διαφθείρει τὰ ἦθη, τὰ ὁποῖα διαφθείρουσι τὴν πολιτείαν.»



Αί τοιχοκολλήσεις αί γραφόμεναι διά κεφαλαίων στοιχείων, άτινα δέν δέχονται τόνους, υπόκεινται εις άλλοκότους παρερμηνείας. Ούτω προχθές έν τῃ προγράμματι τῆς σχοινοβιτικῆς εταιρίας περιείχοντο ΑΙ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΡΩΤΟΥ, και οί άστυνομικοί κλητήρες, μή γνωρίζοντες τόν Pierrot, κατεπαράχθησαν άναγνώσαντες «Αί πανουργίαι του Περρωτου».

Φοβεράν δημαρχικήν κατάχρησιν άνεκαλύψαμεν κατ' αύτάς, λούσαν και άπορίαν τινά του κοινου, μάτην κοπιώντος νά μαντεύσῃ πρός τινά σκοπόν έφυτεϊθήσαν και διαττηρούνται αί κοινορωδέεις, χαμηλαί και διψαλέαι τῆς έδοϋ Σταδίου πεύκαι. Αί πεύκαι αύται χρησιμεύουσιν εις τόν ν' άφανίζωσι τούς πύλους τών διαβατών, και πρωτόκολλον μυστικόν, ώς τόν τῆς τριανδρίας, υπεγράφη μεταξύ τών κ. κ. Κυριακού Δημάρχου, Κατσιμπάλη και Μαλτέζου.

Καθ' ά εθεβάιωσαν ήμιν, ένθ' ό "Αγ. Κεφαλληνίας άπελογεϊτο ένώπιον του δικαστηρίου χωρίς ουτε ν' άρνηθῆ ουτε νά ήμολογήσῃ τόν κακούργημά του, παριστάμενός τις ξένος Ιερεϋς έξήλθε πλήρης όργῆς κράζων τά λόγια του Χριστου «Έστω τόν και ήμῶν και, και τόν ου ήμῶν ου.»

Εις έτερόν τινά άκροατήν τόν κελάδημα του συνηθόρου κ. Με.μισσοργουδ, έφάνη καταλληλότερον ν' άντηχῆ εις δάσος ή εις αίθουσαν δικαστηρίου.

ΒΟΡΡΕΑΣ.



ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Πώς σου φαίνονται οί Πύρλαι, οί Γαρδαλινοι, τά καραμάνικα και τ' άλλα καμώματα του άλλοτε έξυπνου Κομμουνδούρου ; Δές νά έξεμώρανε ;

ΚΩΣΤΑΣ. Δέν πιστεύω νά έξεμώρανε. Άλλά πρώτα ειχε συντρόφους τόν Τρικούπη, τόν Λομβάρδο και τόν Γρίβα, τώρα έχει τόν Μίλησι και τόν Παπαζαφειρόπουλο.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

- Περί άποξηράνσεως του Ταμείου, υπό Περρωτῆ.
- Περί Σαχάρας, υπό Κυριακού Δημάρχου.
- Περί συνειδήσεως, υπό Οικονομοπούλου.
- Περί Προσθειών, υπό Ζηνοπούλου .
- Περί καθαριότητος, υπό Δακρυώτη.
- Περί λύσσης, υπό Σαριπόλου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ:

'Αβεντόρους δέν δέχομαι και μπιστιόν δέν δίνω.

ΕΤΕΡΑ ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Σάν δέν έχης, έλα πίνε
Κι' όταν έχης έλα δίνε.
Κι' όταν έχης και δέν δίνης,
Νά μήν έρχεσαι νά πίνης.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΨΥΡΡΗ

'Ενοικιάζεται Οικία και ένίοτε Καρνεϊόν.

Κ.



'Η αίθουσα του «'Ωδείου», ήτις από τινος καιροϋ ειχε μεταβληθῆ από ωδικῆς εις θαυματουργικήν, διότι εκεί παρίσταντο ότε μόν φλεγγόμενα ποτήρια, ότε δέ πρώτοι κορασιδες και άλλοτε κυμβάλων κουράσεις, επανέρχεται ήδη εις τόν αρχικόν αύτης προορισμόν. Άντι θαυμάτων θέλουσιν εκτελεσθῆ εκεί την προσεχῆ τετάρτην τεμάχια του Chopin και του Beethoven υπό του γνωστου παρ' ήμιν κ. Holstein, δηλ. μουσική.

'Υπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.